

מ"ת 24821/10/19 - מדינת ישראל נגד אהרון קוסובסקי

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 24821-10-19 מדינת ישראל נ' קוסובסקי(עציר)

בפני	כבוד השופט עודד שחם
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	על ידי ח' בן שלום, עו"ד, וש' עציון, עו"ד, מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
משיבים	אהרון קוסובסקי (עציר)
	על ידי ח' הולנדר, עו"ד

החלטה

בפניי בקשה למעצר עד תום ההליכים.

1. ביום 1.12.19 הוריתי על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בתיק העיקרי. בהמשך להחלטת בית המשפט העליון (בש"פ 8196/19, כב' השופט ע' גרוסקופף, 15.12.19), הוגש תסקיר של שירות המבחן (26.12.19). בתסקיר נשללה האפשרות להורות על חלופת מעצר במסגרת טיפולית. בדיון שהתקיים בעקבות הגשת התסקיר (1.1.20), לא עמד המשיב על שליחתו לחלופה כאמור. חלף זאת, הציע המשיב כי עונש מאסר של ששה חודשים שהושת עליו בתיק אחר (ת"פ 11095-08-17, כב' השופט ש' ליבו, 17.12.19, להלן - התיק המקביל), ישמש כחלופת מעצר. המשיב הסכים כי ייקבע, בהקשר זה, כי לא ייצא לחופשות במהלך המאסר האמור, וכי בתום המאסר, ככל שלא ייקבע אחרת, יהיה במעצר עד לתום ההליכים בתיק העיקרי.

2. מהשלמות טיעון שהגישו הצדדים עולה, כי בית המשפט העליון הכיר בפסיקתו באפשרות לראות בריצוי עונש מאסר בתיק אחד כחלופת מעצר בתיק אחר (ראו בש"פ 6605/97 מדינת ישראל נ' אבו סלימאן פ"ד נא(5) 185 (1997)). לעיצומם של דברים, אין באימוצה כדי לפגוע במידה ניכרת לעין בהגנה על שלום הציבור מפני מסוכנותו של המשיב, שכן הוא צפוי להיות במשמורת. בה בעת, יש בה כדי לאפשר הקלה מסוימת בתנאי החזקתו, ואולי גם כדי לפתוח פתח להשתתפותו בתכניות שיקום. יוצא, כי מדובר בפתרון מידתי, מאוזן וסביר. אכן, בפסיקה (ראו בש"פ 3172/03 מדינת ישראל נ' מדינה (24.2.2002)) נקבע כי מקום בו מדובר בתקופת מאסר קצרה, יחסית, יכול הדבר להוות שיקול נגד היענות לבקשה מן הסוג שבפניי, נוכח החשש של סיכול תכלית המעצר. ברם, לכך ניתן למצוא פתרון פשוט, והוא ציווי על מעצר עד תום ההליכים כבר עתה, אשר יבוצע מיד עם סיום עונש המאסר. בנסיבות אלה, אף כי מדובר במאסר קצר, יחסית, לא מצאתי סיבה של ממש שלא לקבל את בקשת המשיב לעניין זה.

3. אציין, כי גם החשש מפני תקלות, אותו מעלה המדינה, אינו סיבה לדחות את הבקשה האמורה. מדובר בחשש ערטילאי, אשר לביסוסו לא הונחה תשתית קונקרטי. ככלל, חשש זה לא מנע קביעת הלכה המאפשרת הסתפקות

במאסר בתיק המקביל. לא הוצבע על נסיבות ייחודיות במקרה הנוכחי, העשויות להוביל למסקנה שונה.

4. אני מורה, אפוא, כי המאסר שנגזר על המשיב בתיק המקביל, יהווה חלופת מעצר בתיק זה. ככל שהדבר דרוש לשם ביצועה של הוראה זו, נקבע בזה כי המשיב ישוחרר מן המעצר עד לתום ההליכים, לשם מאסרו כאמור, אשר יבוצע באופן מידי. עוד נקבע בזה, על דעת המשיב, כי לא ייצא לחופשות כלשהן במהלך מאסרו. באחריות המדינה לדאוג לכך שהוראה זו תעודכן ללא דיחוי בשב"ס, על מנת למנוע תקלות. בנוסף, ניתן בזה צו למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בתיק הנוכחי. צו זה יבוצע מיד עם סיום המאסר בתיק המקביל, באופן שהמשיב לא יהא משוחרר ממשמורת, בנקודת זמן כלשהי.

ניתנה היום, י"ט טבת תש"פ, 16 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.